



4197/1

Dragă Lia, am primit toate scrisorile tale - și cea din urmă - nu știu cum să 'ți multumesc mai drăguț. Numai minunea albastră parcă a intrat în pământ. Mă întreb și eu cu ciuda cine-o fi Steo - și Liacidul care a pus ghiara pe acea scriitorică - ori poate unde era așa mică și drăguță, sărmana de ea, s'a pierdut printre miile de grave surton de afaceri cu filnic asaltează cutiile poșter.

Și pentru că veni vorba de afaceri și încă grave, iată-mă că tu 'ți-am scris imediat și tu 'ți-am răspuns măcar cu o strofă modestă la principiile de iedre ce mi-ai trimis.

Gede-mă, Lia, că am fost așa de ocupat că mi-a lipsit timpul material ca să 'ți scriu și cu toate astea gândul meu mesen la tine era, căci tot ce cupet și simt e străbătut de o rază de soare din ochii tăi albaștri.

și nici cătrelele tale dragălas nu mi mai  
iese din minte.

Logoditi c'o răsunare - drept inel un fir de iubă...

Servicioarea ta din urmă am primit-o ap- pe  
la 11/2 când am alergat la fundatie ca să  
cer să fii înbucuit, căci „Sămănătorul” mi  
reclama după-amiaza. După prinz am  
mai trecut p'acolo - și n'am îndrăznit să  
închel de tine - eram și foarte grăbit. Mierne,  
Vineri, sînt toată ziua acolo - de la 9-12  
și 2-5. Bui, cum mi-ai făgăduit?

Bu te aștept, să vezi tu, gluma-glumă, dar  
mi-e dor de tine, și e păcat să mă las  
să tinjese așa - că uite, e o săptămîină  
închisată de cînd nu ne-am mai văzut.

Am să-ți povestesc și scena cu d. Chiorescu  
la care am fost ieri în cancelarie. Toate

amabil bătrînul cu mine, mi-a iscălit  
carnetul, după- ce mi-a vorbit părinteste,  
cu toată puterea lui de convingere. Mi-a  
lăsat o impresie așa de adîncă, încît  
am plecat altul de cum venisem și cu  
hotărîrea de a cîștiga toată vremea  
pierdută în buciurnăni inutile.

De când am stat o clipă la îndoială - simteam  
că ești aproape, și cred că erai în sală unde  
te așteptai să mă vezi intrând - dar n' am  
fost în stare să ascult îndemnul inimii  
care striga de dor după dia. Toată seara am  
umflat zăpăcit, fără de rost, la perleca  
de rân că nu te-am întâlnit - eram așa  
de vesel în același timp, când mă gândeam  
la bucuria ce am să-ți-o fac, ~~și să-ți-o fac~~  
povestindu-ți cele întâmplate. Deci - mă  
voim prezenta la examene. Și - un  
mă simt trist astăzi, mi-am recuperat  
aerajul - căci e destul să recitese  
sențorăca ta din urmă ca să așez pe  
dumnepea de-un picior (expresia mamei).  
Mă adata-ți mulțămesc și te iart  
și te ador și te aștept cu dor  
Teo.

101 -